

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Пловдив, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. С.
като разгледа докладваното от Станислав П. Георгиев Въззивно гражданско дело № 20235000500341 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 258 - 273 от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 4001/10.05.2023 г. от Л. С. С. ЕГН ***** против решение № 103/18.04.2023 г., постановено по г. д. № 702/2021 г. по описа на ОС – Хасково, с което, по иск от Я. Д. Д. ЕГН ***** от град С., ул. „Х.Ш.“ № 5 против Л. С. С. ЕГН ***** от град С., бул. „Б.“ № 77, е обявено за нищожно нотариално завещание, обективизирано в нотариален акт ..... на нотариус М.М., вписан под № .... в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие РС - С., вписано в Службата по вписванията - град С. с вх. № 3 т. 1 от 18.10.2021 г., на основание чл. 42, б. „б“, вр. чл. 24, ал. 2 от ЗН, поради неспазване на изискването нотариусът да отбележи формалности в завещанието - мястото на съставяне.

Жалбоподателят моли съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Ответникът счита жалбата за неоснователна. Претендира разноски по чл. 38 от ЗА.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Обективно евентуално съединени искове с правна квалификация чл. 42 б. „б“ от ЗН във връзка с чл. 24 ал. 2 от ЗН - главен и чл. 576 от ГПК във връзка с чл. 578, ал. 4 от ГПК във връзка с чл. 579, ал. 1 и ал. 2 от ГПК; чл. 43, ал. 1, б. „а“ от ЗН и чл. 30, ал. 1 от ЗН -

евентуални.

Предявени от Я. Д. Д. ЕГН ***** от град С., ул. „Х.Ш.“ № 5 против Л. С. С. ЕГН ***** от град С., бул. „Б.“ № 77.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което, на основание чл. 42, б. „б“ от ЗН, вр. с чл. 24, ал. 2 от ЗН да прогласи нищожността на нотариално завещание № ....., съставено на 16.10.2021 г. от нотариус М.М., рег. № .... по регистъра на Нотариалната камара на Република Б., с район на действие РС - С., вписано в книга на завещанията в СВ при РС - С. с № 3, том I от 18.10.2021 г., извършено от Д.Я.Д. ЕГН ***** в полза на Л. С. С..

В случай на отхвърляне на първия иск, да обяви за нищожно, на основание чл. 576 от ГПК вр. с чл. 578, ал. 4 от ГПК вр. с чл. 579, ал. 1 и ал. 2 от ГПК, нотариалното удостоверяване, обективизирано процесното завещание от 16.10.2021 г.

В случай на отхвърляне на посочените по-горе иски - да обяви за унищожаемо процесното нотариално завещание, на основание чл. 43, ал. 1, буква "а" от ЗН.

В случай на отхвърляне на горепосочените иски - да бъде намалено извършеното от наследодателя на ищцата универсално завещателно разпореждане, обективизирано в нотариално завещание от 16.10.2021 година, до размера, необходим за възстановяване на нейната $\frac{1}{2}$ запазена част от наследството и да бъде възстановена запазената и част от наследството на Д.Д.. Претендира разноски.

Ответникът не признава исковите. Претендира разноски.

Съгласно чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

В рамките на тази проверка, настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

В исковата молба се твърди, че Д. е единствен наследник по закон на Д.Я.Д. ЕГН ....., починал на 19.10.2021 г. Това твърдение не се оспорва и се доказва от представения препис от удостоверение за наследници № 1061/20.10.2021 г. (л. 11 от делото на ОС).

В исковата молба е посочено, че на 16.10.2021 г. е било съставено нотариално завещание № .... от нотариус М.М. с рег. № .... по регистъра на Нотариалната камара на Република Б., с район на действие – РС - С., вписано в книга на завещанията в СВ при РС - С. с № 3, том I от 18.10.2021 г., в което било записано, че Д.Д. завещава цялото си движимо и недвижимо имущество на ответника С.. Това твърдение не се спорно и се доказва от представения препис от цитираното нотариално завещание (л. 9 от делото на ОС).

В исковата молба се твърди , че това завещание е нищожно, на основание чл. 42, б. „б“ от ЗН, вр. с чл. 24, ал. 2 от ЗН, тъй като не е посочено място на съставянето.

Видно от текста на процесното завещание в него формално е посочено, че е

съставено в кантората на нотариуса, в присъствието на посочените свидетели.

В отговора на исковата молба (л. 145 – 147 от делото на ОС), ответник С. изрично заявява, че в деня на съставянето му нотариус М.М. посетил дома на Д., където в нейно присъствие, както и в присъствие на свидетелите Д.Д. изразил устно волята си на нотариуса, а последният я записал на преносимия си компютър така, както бе изявена, след което прочел завещанието на завещателя в присъствието на свидетелите. Поради липсата на принтер в дома на Д., нотариусът не можел да разпечата завещанието на място, заради което се наложило същият да отиде до кантората си и да го разпечата там, след което да го донесе. Така се достигнало до посочване в завещанието на място на съставяне на завещанието - нотариалната кантора на нотариус М.М..

С оглед това изявление може да бъде направен извод, че процесното завещание не е съставено на мястото, посочено в него (в кантората на нотариуса), а на друго място (в дома на завещателя), без това да е изрично упоменато в него.

Тази фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетелите А.Х.Д.,Д.М.Н. и М.М. - нотариусът, извършил атакуваното действие по съставяне на завещанието. И тримата заявяват следното: Д.Д. на 16.10.2021 година не е бил в състояние да посети кантората на нотариуса, бил е на легло, чувствал се е слаб физически, поради което нотариусът е бил поканен в дома на Д.Д., намиращ се в гр. С.. Нотариус М. се е явил в дома на завещателя, дал му е предварително съставена молба за започване на нотариалното производство и след като Д.Д. многократно пред него е обяснил, че желае да завещае цялото си имущество на „жена му“ Л. С. С., нотариусът се е отправил в кантората си. Там, на служебния си компютър е изготвил и разпечатал процесното нотариално завещание, след което се е върнал в дома на Д.Д., отново на няколко пъти е проверил действителната му воля и способността да я формира и изрази, накарал е завещателя да подпише значително повече от необходимото екземпляри от завещанието - отново за да се убеди, че болният може да се подписва и е убеден в това, за което изразява воля. Свидетел М. твърди, че при изпълнение на текста на завещанието, той е допуснал фактическа грешка, като вместо да запише, че мястото на съставяне на завещанието е домът на завещателя, е записал (по-точно пропуснал да поправи този реквизит в използваната от него бланка) неговата кантора на нотариус.

В този смисъл относно мястото на съставяне на завещанието са и показанията на свидетел Д.З. (адвокат), която е била натоварена от Д.Д. и Л. С. със задачата да осъществи връзка с нотариус М. и да уговори домашно посещение, в дома му, в събота на 16.10.2021 г.

Дори и да бъде прието условно, че е налице техническа/фактическа грешка, същата не е поправена по съответния ред (чл. 579, ал. 3 от ГПК), за да може да бъде „саниран“ порока на процесното завещание.

По своя характер завещанието е строго формален акт, за чиято действителност законът поставя изисквания, завишени спрямо други нотариални удостоверявания. И когато направеното отбелязване в акта на място на съставянето му е опровергано, съдържанието на нотариалното завещание е невярно.

Ето защо настоящата инстанция намира, че не е изпълнено формалното изискване на чл. 24 от ЗН – не е посочено място на съставяне на нотариалното завещание, поради същото е нищожно на основание чл. 42, ал. 1, б. „б“ от ЗН и тази нищожност следва да бъде прогласена.

До тези правни изводи е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед становището за уважаване на главния иск, не следва да бъдат разглеждани останалите, евентуално съединени искове.

Цената на иска е определена в размер на 245 000.00 лева - определение № 89/15.02.2022 г. (л. 136 – 138 от делото на ОС).

С оглед горното и на основание чл. 78 от ГПК следва Л. С. С. ЕГН ***** да бъде осъдена да заплати на адвокат Т. Г. К. от АК – Х., в качеството на пълномощник на Я. Д. Д. ЕГН ***** сумата от 14 450.00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция, определено по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата и чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 103/18.04.2023 г., постановено по г. д. № 702/2021 г. по описа на ОС – Хасково.

ОСЪЖДА Л. С. С. ЕГН ***** от град С., бул. „Б.“ № 77 да заплати на адвокат Т. Г. К. от АК – Х., в качеството на пълномощник на Я. Д. Д. ЕГН ***** сумата от 14 450.00 (четиринадесет хиляди четиристотин и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция, определено по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата и чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Преписи от решението да бъдат връчени на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване, в едномесечен срок от съобщаването, при наличие на предпоставките по чл. 280 от ГПК, пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____